Anul al 57-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In Romînia 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.404/939

Nr. 213 Luni 5 August 1940
10 Pagini P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an în UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10; SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

PREȚURILE LEGALE ȘI MICII CULTIVATORI

Delegația economică a guvernului a fixat alaltăieri prețul minimal al grâului pe piața internă la 68.000 lei vagonul pentru grâul având greutatea hectolitrică de 74, cu 3% corpuri străine, cu dispoziția ca pentru fiecare kgr. în plus sau în minus și pentru fiecare procent de corpuri străine în minus sau în plus, prețul să fie mărit sau micșorat cu 1% din prețul de bază.

Pentru moment ne abținem de a discuta atât legitimitatea prețului la cota cerută de agricultori, cât și rațiunile care au determinat delegația economică a guvernului să fixeze prețul de bază enunțat mai sus, întemeiată de sigur pe calculele cele mai rigide cu privire la stabilirea costului de producție, care anul acesta a fost departe de cel normal.

Ceeace interesează acum, cu caracter de necesitate absolută, este intervenția neapărată a autorității pentru apărarea producătorilor — mai ales a celor mici — de infinita rețea de speculanți și intermediari, în deosebi străini, din ghiarele cărora e greu să scape cultivatorul presat de nevoi să vândă oricum, oricui. Prin sate, gări și oboare au început să mișune negustorii de cereale și agenții lor, cari sunt experți în înșelarea țăranului, uzând de cele mai ingenioase meșteșuguri: lipsă la cântar, rotunjiri la socoteli și la plată fără să mai pomenim de angajerile prin plăți anticipate la prețuri ridicole.

Guvernul a fixat prețul minimal al grâului la 68.000 lei vagonul, dar aceasta nu este prin ea însăși o garanție că în practică acest preț va reveni într'adevăr până la urma urmelor în mâinile micului cultivator.

Așa, guvernele au avut grija să fixeze prețuri rezonabile și pentru muncile agricole și pentru pluguri și alte principale unelte de lucru din agricultură. Dar s'au respectat ele în totul și pretutindeni?

Iată, un agricultor prieten din com. Cioara, jud. Brăila, ne scrie că în partea locului posesorii de secerători simple, deși concentrați pe loc pentru muncile agricole și deși prețul fixat este de 100 lei de hectar numai pentru mașină, fără vite și oameni, totuși aceștia nici nu stau de vorbă fără prețul de 400 lei de ha. Iar până la urmă, omul e nevoit să dea, căci altfel, din lipsă de brațe, riscă să rămână cu recolta pe câmp.

Cam tot așa se petrece și cu vânzarea cerealelor strânse cu mari jertfe. In ciuda fixării prețului oficial, negustorii, adică cumpărătorii, sunt cei cari dictează prețul care le convine lor.

Toate silințile să fie depuse și toate diligențele să fie luate, ca țăranul cultivator să nu mai fie păcălit la vânzare și ca prețul fixat oficial să-i intre în pungă, fără ciupeli și retușeri șmecherești.

Cele mai mari nemulțumiri la țară derivă din nerespectarea legilor. Când constată țăranul că a fost păcălit pentru munca și sudoarea lui de-o vară întreagă, firește că are toată îndreptățirea să se revolte și cu atât mai mult cu cât, în timp ce el își vinde productele pe nimic, e nevoit să cumpere ce-i trebue dela oraș la prețuri înzecite: furca de lemn cu 60 lei, un fier de plug cu 100 lei, o coasă cu 150 lei, o pereche de opinci cu 280 lei...

Acestea ni le scrie prietenul Ion M. Ionescu din Cioara, care tălmăcește de fapt păsul țăranimii din multe alte părți ale țării.

BISERICA RĂDUCANU
(TG.-OCNA)
D. H. SUCIU

SĂ SE SPUNĂ ADEVĂRUL

Toată suflarea românească — după marea durere încercată cu Basarabia — a privit cu îngrijorare călătoria domnului prim ministru și a domnului ministru de externe către Salzburg și Roma, spre a se întâlni cu cei doi mari conducători de regimuri totalitare ai lumii de azi, Führerul și Ducele, și a așteptat cu respirația comprimată întoarcerea lor, pentru a auzi un cuvânt de ușurare și de nădejde.

Declarațiile făcute presei de d. ministru al externelor Manoilescu, dacă nu cuprind tot ceia ce ar fi dorit marele public să audă din gura d-sale, în această ocazie, nu se poate spune că nu conțin speranțe în triumful dreptății cauzei românești.

Dar declarând că noi voim pacea, dar pacea cu dreptatea românească, d. Manoilescu nu afirmă din locul în care este decât aceia ce orice român conștient de nevoile țării sale ar face-o în orice timp. Ceia ce conține în plus și prețios, dar și în minus această declarațiune este credința sa, că puterile Axei ne vor recunoaște această dreptate fiindcă sunt pătrunse de grija de căpetenie pentru păstrarea păcei în Balcani. Credința aceasta însă, este concluzia unui raționament ale cărui premise d-sa nu le-a lămurit în de ajuns și de aceia și declarațiunile sale nu au fost primite de opinia publică cu tot entuziasmul la care ar fi fost îndreptățit să se aștepte.

Căci opinia publică, nu raționează; ea este temătoare din instinctul plecat din raționamente nepipăibile, dar explicabile și se conduce de el, care rare ori greșește și când, în declarațiunile ce i se fac, mai ales de oficialitate, nu este destulă claritate sau conțin unele reticențe, ea se arată ori nemulțumită ori sceptică. Știm cât de greu este uneori oficialității să spue tot adevărul în anumite circumstanțe și cât de delicată este sarcina reprezentanților în cari se concretizează în acest moment toate nădejdile neamului românesc. Mai știm însă, că în vremuri de grea cumpănă, de urgie streină ori de vrajbă internă, Dumnezeu s'a îndurat să ridice din rândurile neamului nostru, cârmuitori pricepuți, cinstiți, prevăzători, iubitori de țară în jurul cărora s'au adunat și alții tot așa de binevoitori și cu cari s'a ținut piept oricărei vijelii. Pentru o astfel de adunare era de ajuns o-dinioară cuvântul socotit liber, cuvântul pornit din suflet românesc, cuvânt care să exprime o realitate, cuvânt de care măcar acea e-lită, de care nu se poate lipsi un neam, să fie convinsă că exprimă adevărul. Problema aflării acestui adevăr a fost mult discutată și de filosofi și de juriști și de oamenii politici, fiecare din punctul său de vedere și nu este timpul să insistăm prea mult acum la ce concluzii s'a ajuns de fiecare, dar toți la un loc au admis, că dacă adevărul absolut nu se poate afla, cel puțin adevărul relativ este necesar să fie spus când trebue și cui trebue. Și de acest adevăr relativ, ori cât de dureros a fost el când a fost spus la timp, românul nu s'a temut și nici nu s'a dat înlături de la nici un sacrificiu, când i-a fost cerut la timp și când i s'a dovedit că este pentru binele țării.

Strălucesc destule exemple în istoria noastră în a ceastă privință și când a fost vorba de libertatea neamului, și când a fost vorba de o dreptate socială de acordat locuitorilor acestei țări.

Iată de ce noi n'am încetat de a cere guvernelor cari s'au succedat, să lase să se spue măcar acest adevăr relativ, să nu se împiedice cunoașterea lui, fiindcă dacă vor mai fi primejdii, fără acest adevăr, nici unitatea națională, nici rezistența deplină nu se vor putea înfăptui în ceasul cel din urmă.

Știm că împrejurările sunt grele și mai presus de puterile noastre de azi, dar orice politică, la urma urmelor este bună, dacă ea reușește să fie folositoare cauzei și intereselor țării. Și dacă astăzi situația internațională creată de o mare victorie militară, cum de mult nu a mai cunoscut lumea, justifică adaptarea politicei noastre externe, la această realitate, obiectivele noastre permanente — integritatea pământului românesc, independența noastră politică și economică — nu trebuesc pierdute din vedere, cu atât mai mult, cu cât noi nu am avut niciodată nicio dușmănie cu învingătorii de azi.

Spunem aceasta, pentru că s'au făcut destule greșeli în trecut și pe care în limitele slabelor noastre puteri am căutat să le prevenim, dar trebue evitat să se mai facă cel puțin în viitor, căci nu mai este timp de greșeli și dacă se voește **un front unic, desăvârșit** cum a fost și în trecut, el se poate avea, dacă țării i se arată adevărul și ea nu va greși direcția către care să se îndrepte.

Au crezut până aci unii, că este o bună politică românească aceia de a cere totul fără a da nimic. Alții din contră au căzut în greșala de a crede că este o mai bună politică aceia de a da totul fără a cere nimic. A sosit timpul să privim realitatea în față și dacă este vorba de pace cu dreptate, să nu ne temem de a spune țărilor mari că pentru a o obține cu concursul lor, le oferim o prietenie care nu le poate desonora, noi având în trecutul nostru destule fapte glorioase cu care să ne mândrim. Le cerem doar în schimb, în numele dreptății, ca țara să ne rămâie liberă, independentă și neciuntită.

STELIAN POPESCU

SCHIMBUL DE POPULAȚIE

Precum vom arăta în rândurile de mai jos, schimbul de populație nu este în fond decât operația cu ajutorul căreia se înlesnește diferitelor grupări etnice să se înapoieze în țările lor de origină, țări pe care nu le-au părăsit de multă vreme, așa că păstrează încă amintirea acelor țări și sentimentul comunității de rasă cu poporul din mijlocul căruia s'au desprins.

Cauzele acestor deplasări sunt diverse. Așa, în lipsa de suficiente brațe indigene, au fost aduse dela alte popoare grupuri mai mult sau mai puțin numeroase, care să cultive pământul. Altele, ca să umple golul lăsat prin emigrări în masă, datorite unor cauze politice. Condițiuni economice neprielnice sau de natură socială au silit alte grupuri să caute în altă țară un trai carecum mai bun și mai liniștit.

In sfârșit, o cauză importantă a mutării de populație dintr'o țară într'alta trebue căutată în preocuparea cuceritorilor unei țări de a-și întări mijloacele de dominație și de a schimba aspectul național al țării cucerite. Acestei preocupări se datoresc, de pildă, coloniile trimise de romani.

In timpurile mai noui, acelaș mijloc a fost folosit pe o scară mai mare de ruși și de turci. Insă, în ceeace privește în mod special pe turci, coloniile trimise de ei au avut un caracter militar de ocupație, fără să urmărească scopul de asimilare națională a popoarelor supuse. Aceasta pentru simplul motiv că, până într'un trecut foarte apropiat de noi, turcii înșiși n'aveau sentimentul conștiinței naționale, ci numai al conștiinței religioase, pentru ei,

(Continuare in pag. 2 a)

GENERALUL DE GAULLE A FOST CONDAMNAT LA MOARTE

Berna, 2 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Agenția Havas anunță din Clermont Ferrand: Curtea marțială a regiunei a 13-a militare, de sub prezidența generalului Frere, a condamnat Vineri dimineață, în contumacie, pe generalul de Gaulle la moarte, la degradare militară și la confiscarea bunurilor sale.

Generalul de Gaulle era învinuit de trădare, atentat contra securității externe a statului și de dezertare în străinătate, în timp de războiu.

*

Londra, 2 (Rador). — Agenția „Reuter" transmite:

Intrebat de ziariști în legătură cu condamnarea sa la moarte, generalul de Gaulle a declarat: „Consider actul guvernului din Vichy ca nul și neavenit".

El a adăugat că socoteala conturilor va fi făcută după victorie.

LA LONDRA, SE CREDE INTR'O INRĂUTĂȚIRE A RELAȚIILOR ANGLO-JAPONEZE

New York, 2 (Rador). — Agenția „Associated Press" află din Londra că în cercurile oficiale britanice sunt temeri de o înrăutățire din ce în ce mai mare a relațiilor anglo-japoneze.

In aceleași cercuri se crede că nu este exclus ca în cele din urmă japonezii să exercite asupra englezilor și o presiune militară.

*

Tokio, 2 (Rador). — Corespondentul Agenției „Reuter" anunță că au mai fost arestați în Japonia încă doi supuși englezi, împotriva cărora n'a fost formulată până acum nicio acuzație.

NUMEROȘI EMIGRANȚI EVREI VOR FI JUDECAȚI DE CURTEA SUPREMĂ FRANCEZĂ

Geneva, 2 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Postul de radio francez a anunțat că printre emigranții, cari vor fi judecați de Curtea Supremă franceză, sunt numeroși evrei. Unii dintre aceștia sunt membri ai familiei Rotschild, printre cari se citează numele senatorului Maurice Rotschild. Alte nume sunt: deputatul Harry Meyer, de la Banca Lazare & Jenace, cunoscuții industriași Rosengart, Solinski și Raoul Buchard, etc.

BERLINUL ȘI DISCURSUL D-LUI MOLOTOV

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 2. — Dintre principalele ziare berlineze, „Deutsche Allgemeine Zeitung" este singurul care ia cunoștință de discursul d-lui Molotov, publicând o dare de seamă asupra conținutului acestui discurs. Comentarii asupra discursului lipsesc cu desăvârșire, cu toate că forurile autorizate germane recunosc în răstimp răsunetul pe care acesta la avut la Wilhelmstrasse.

Aceste constatări trebue considerate însă mai puțin de cât un comentar, prezentându-se mai mult sub formă de sublinieri, ceea ce e demn de relevat.

Principalele pasagii ale notei cu caracter oficios publicată în acest sens se referă în special la relațiile dintre Germania și Rusia Sovietică. Discursul d-lui Molotov e considerat ca o expunere precisă a politicii sovietice și ca o tot atât de clară precizare a relațiilor dintre cele două țări.

Cercurile autorizate germane subliniază faptul că d. Molotov a respins toate încercările de a se turbura relațiile germano-ruse, precizând în acelaș timp că la aceste încercări „au participat și agitatori americani".

In genere, cercurile oficioase germane, sunt de părere că d. Molotov nu numai că respinge toate încercările de diplomație ale Marei Britanii, dar nu dă în acelaș timp acesteia nici o speranță și pentru viitor.

In ce privește restul discursului d-lui Molotov — și acesta este unul din punctele cele mai caracteristice ale expunerii ministrului de externe al Uniunii Sovietice — e de relevat pasagiul în care sunt trecute în revistă relațiile româno-ruse și din care reese că Rusia dorește să aibă relații normale cu România.

Cercurile oficioase germane subliniază acest pasaglu, considerând că el e o dovadă că și Rusia Sovietică e interesată să vadă consolidându-se, în ordine situația din Sud-Estul European.

DUPĂ INTREVEDERE

D. ing. I. Gigurtu, însoțit de d. von Ribbentrop, părăsind clădirea în care a fost primit de Fuehrer, la Salzburg

ALARMĂ AERIANĂ LA BERLIN

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 2. — Populația Berlinului a fost brusc alarmată azi la prânz de bubuiturile tunurilor apărării antiaeriene a Capitalei.

Alarma a fost provocată de apariția la cel mult 300 de metri înălțime a unui avion care evolua deasupra, dela Vest spre Est, printre nori, deasupra orașului, sburând uneori chiar și deasupra centrului acestuia.

S'a stabilit că era vorba de un avion călător, al cărui conducător a întreprins sborul fără să anunțe apărarea antiaeriană.

Pilotul a fost pedepsit cu opt zile arest.

DUCELE DE WINDSOR NU SE VA DUCE IN STATELE-UNITE

Washington, 2 (Rador). — *Corespondentul agenției „Reuter" anunță:*

In cercurile diplomatice se crede a se ști că ducele și ducesa de Windsor nu vor veni în Statele Unite, ci vor debarca în insulele Bermude.

DREPTURILE NOASTRE ASUPRA TRANSILVANIEI

PRETENȚIUNI MAGHIARE NEJUSTIFICATE DIN PUNCT DE VEDERE ISTORIC ȘI ETNIC

Trebue să fim de astădată bine înțeleși de acei, care și-au închipuit că a sosit ceasul potrivit și pentru ei, de a râvni la teritorii românești, după sacrificiul ce am fost nevoiți să-l facem prin cedarea Basarabiei și a Bucovinei de nord, U. R. S. S. în condițiile cunoscute.

In deosebi vecinii noștri dela vest, care invocă pretinse drepturi istorice asupra Transilvaniei, să ia în seamă, că toate statele mici nu pot să-și mențină și apere existența și independența lor, decât pe temeiul unor titluri de drept recunoscute și pe o politică realistă, pacifică și de colaborare între ele, iar nu pe legende și aspirațiuni nejustificate și nici pe o politică de provocațiune cu tendințe de expansiuni teritoriale, care nu poate fi sprijinită nici pe principiile dreptului și nici pe forță.

România n'a luat Transilvania prin forța armelor și nici n'a impus populațiunii de altă origină etnică din acest ținut străvechiu românesc un regim care să merite cea mai ușoară critică.

Transilvania s'a separat în 1918 de Ungaria, apoi s'a unit cu România prin voința liber exprimată a Românilor, Sașilor și Șvabilor, adică a imensei majorități a populațiunii sale.

Drepturile istorice ale Ungariei asupra Transilvaniei noastre, care s'ar întinde pe un mileniu, adică dela întemeerea statului „apostolic" ungar, fac parte din domeniul legendelor.

In această privință lectura numeroaselor memorii și note comunicate în 1920 de delegația de pace maghiară, de sub președinția contelui Apponyi, conferinței păcei din Paris sunt concludente.

Presa din Budapesta se ocupă între altele și de situația minorității germane din România, afirmând că ea ar fi grea din cauza tratamentului la care ar fi supuse toate minoritățile. Aceasta ne aduce aminte zicătoarea românească: „Spune-i mamă că-i gușată, până nu ți-o spune ea"...

Mai întâi, să vedem care este situația minorității germane din Ungaria. In marele lexicon german (Volumul XXIX) apărut în 1934, sub titlul „Der grosse Brockhaus", găsim următoarele date statistice:

„Socoteala oficială: Germani în 1920: 551.211 = 6,9%; în 1930: 478.630 = 3,5%. După socoteala germană în 1930, 600.000 = 3,5%.

Ziarul „Deutsche Algemeine Zeitung" din 30 Decembrie

(Continuare in pag. 2-a)

LA NOI, UNDEVA PE ZONĂ

O clipă de răgaz: odihnă binemeritată